

Arrest

nr. 54 669 van 20 januari 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat B. SOENEN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

"A. Feitenrelaas

U, X, verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense afkomst te zijn. U werd op 01/09/1984 te Jerevan geboren. U trouwde in maart 2005 met X (OV X). In 2007 trad u op als lid in een kiescommissie waar u fraude vaststelde. Dit had u geregistreerd in de dagagenda van de verkiezingen. Daaropvolgend werd u door het wijkhoofd en enkele agenten aangesproken die u duidelijk maakten dat u weg moest. Om druk op u uit te oefenen werd u de verblijfsvergunning van uw mobiele garage ontnomen. Nadat u uw garage verwijderd had stond er een andere. Daarop verkocht u uw huis en verhuisde van Shenkavit naar Yerevan. Op 19/02/2008 trad u terug op als lid in een kiescommissie van het stemlokaal 12/14 te Yerevan. Tijdens de telling stelde u fraude vast waardoor u ruzie kreeg met andere leden van de kiescommissie, waaronder de voorzitter. U werd daarna door de politie en andere leden van de kiescommissie aangevallen. U werd in een ambulance weggevoerd en werd daardoor niet meer in staat geacht om als commissielid te functioneren. Nadat u de resultaten hoorde, besloot u klacht

in te dienen. U diende samen met uw stafhoofd Abrahamyan op 20/02/2008 een eerste klacht in bij de district kiescommissie om de schendingen van uw lokaal kiesbureau te melden. Diezelfde dag diende u terug samen met uw stafhoofd een verzoek in bij de centrale kiescommissie met een verzoek tot hertelling. Beide klachten werden mede ondertekend door de vertrouwenspersoon. Diezelfde dag riepen 4 onbekenden tegen u dat u de klachten moest intrekken. Op 21/02/2008 ging u naar het politiecommissariaat van Avan om uw verhaal te doen. Daar werd u echter gemeld dat u beter uw klachten ten aanzien van het stemresultaat zou intrekken indien u niet in de problemen wilde komen. U weigerde dit te doen. Op 23/02/2008 werd uw ruit ingegooid met de melding dat dit nog maar het begin was. Diezelfde dag ging u naar de procureur om klacht in te dienen tegen hetgeen u allemaal overkwam. Vervolgens werd u telefonisch uitgenodigd door de procureur om uitleg bij uw klacht te verschaffen. U werd er door de assistent-procureur samen met 4 agenten ontvangen. Eén van die 4 agenten herkende u als één van de onbekenden die u reeds voordien hadden bedreigd. U werd er geslagen totdat u beloofde de klachten tegen het stemresultaat in te trekken. Op 01/03/2008 nam u in Yerevan deel aan de protesten tegen het verkiezingsresultaat. Daar werd u reeds om 7u 's morgens door de politie op het vrijheidsplein opgepakt. Nadat u eerst naar het politiekantoor in Yerevan meegenomen werd, brachten ze u enkele uren later over naar het politiekantoor van Avan. Wederom werd er druk op u uitgeoefend om uw klacht in te trekken. U kwam diezelfde avond nog vrij, maar slechts nadat u de belofte had gedaan dat u de klacht ging intrekken en dat u 1500 dollar smeergeld zou betalen. Na uw vrijlating besloot u onder te duiken. U vertrok op 02/03/2008 naar uw oom waarna u enkele malen van verblijfplaats veranderde. U kon altijd bij iemand van uw familie of uw schoonfamilie terecht. Op 05/03/2008 kreeg uw vrouw nog het bezoek van de wijkagent die haar zei dat u zich onmiddellijk diende aan te melden bij de politie en dat er een officieel opsporingsbevel tegen u was. Hierop vertrok ze naar haar moeder waar u toen ook verbleef om vervolgens samen onder te duiken. Op 13/08/2009 besloot u terug naar huis te gaan aangezien u dacht dat de problemen opgelost zouden zijn en u van een amnestieregel gehoord had. Op 15/08/2009 klopten 2 onbekenden bij u aan. Nadat uw vrouw de deur had geopend werd u direct vastgegrepen en geslagen. Ze sleurden u naar buiten en wilden u met geweld in een volkswagen steken. Toen werd u door uw burens geholpen waardoor u zich kon vrijmaken en wegluchten. Op 16/08/2009 diende u nog een klacht in bij de rechtbank van Kanaker-Zeytun. Op 17/09/2009 vertrok u vanuit Kavar naar België waar u op 22/09/2009 met uw gezin aankwam. U vroeg er diezelfde dag nog asiel aan. U en uw echtgenote legden volgende documenten neer ter staving van uw asielmotieven: Een krantenartikel, 2 convocaties, 3 oproepingen om u te melden ter verschaffing van informatie bij uw klacht, onvolledige kopieën van de paspoorten van u en uw vrouw, een verklaring van buurtbewoners, 2 Armeense medische attesten, een attest dat de ambulance van Yerevan op 19/02/2008 voor u opgeroepen werd, geboorteaktes van u, uw vrouw en 2 kinderen, een ontslagbrief van uw werk, een inschrijvingsbewijs voor uw kandidatuur in een kiescommissie, mandaten om een partijcongres bij te wonen, een attest dat u het recht geeft om als lid van een kiescommissie op te treden, uw diploma's en een puntenlijst van middelbaar en hoger onderwijs, een getuigenschrift dat u rechten kan doen, uw rijbewijs, uw werkbadge, uw militair boekje, uw huwelijksakte, een diploma van uw vrouw en 2 DVD's.

B. Motivering

U verklaarde vervolging te vrezen omwille van de klachten die u tegen het stemresultaat in uw kiesbureau indiende met betrekking tot de presidentsverkiezingen van 2008. Ook stelt u dat u waarschijnlijk nog gezocht wordt omwille van uw deelname aan de protesten van 01/03/2008 die op de verkiezingen volgden. Echter werden vaststellingen gedaan die uw vrees ongeloofwaardig maken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name een lid van een kiescommissie, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

De zwaarwichtige problemen die u verklaarde te hebben gekend, met name de poging tot ontvoering op 15/08/2009, wat er op zou wijzen dat u nog steeds gevisieerd zou worden door de autoriteiten omwille van de klacht die u op 20/02/2008 indiende en uw arrestatie op 01/03/2008, zijn op basis van deze informatie dan ook niet plausibel.

Dit wordt verder bevestigd doordat uw relaas op vele vlakken onaannemelijk is wat uw geloofwaardigheid dan ook verder ondermijnt.

Vooreerst werd een gedrag bij u vastgesteld dat niet in overeenstemming is te brengen met de door u verklaarde vrees. U stelde dat u tussen 02/03/2008 en 13/08/2009 onderdook uit schrik voor de politie die u wilde oppakken. Er was namelijk een opsporingsbevel tegen u uitgevaardigd (CGVS 2de gehoor dd 04/06/2010 p.7). Deze vrees is niet verenigbaar met uw deelname aan protesten in de betreffende periode. Zo gaf u tijdens één van die protesten een interview aan een journaliste –waarop het door u voorgelegde artikel gebaseerd is. U gaf toe dat er toen politie rondliep terwijl u op dat moment door de politie gezocht werd (CGVS 2de gehoor dd 04/06/2010 p.11). Een dergelijk risicovol gedrag kan dan ook niet als aannemelijk worden beschouwd. Verder verklaarde u dat u op het moment van uw vertrek naar België nog steeds officieel door de Armeense autoriteiten gezocht werd. Niettemin nam u het risico om met het vertoon van uw eigen identiteitspapieren de Armeense grensovergang te passeren. U poogde dit risicovol gedrag te verklaren door te stellen dat u de grenswachters kende omdat u daar in het verleden nog gewerkt had. Dit is niet afdoende: ten eerste werkte u daar sedert uw vertrek al 5 jaar niet meer (CGVS 2de gehoor dd 04/06/2010 p.13-14) en had u voor uw vertrek geen enkel contact met iemand van de grensposten opgenomen (CGVS 1ste gehoor dd 23/04/2010 p.12), waardoor u niet kon weten of nog steeds dezelfde mensen de post bemanden. Toen u dan gevraagd werd of u het riskant vond antwoordde u uiteindelijk toch bevestigend. U stelde daarbij dat u misschien in de computer geregistreerd stond (CGVS 2de gehoor dd 04/06/2010 p.13-14). Verder bleef u, ondanks het feit dat u ondergedoken leefde, naar uw werk gaan tot december 2008 of januari 2009 (CGVS 2de gehoor dd 04/06/2010 p.11). Dit terwijl u aangaf dat de organisatie waarvoor u werkte nochtans van de partij van Sarkissian (president van Armenië, de persoon tegen wie u manifesteerde) was (CGVS 2de gehoor dd 04/06/2010 p.11). Een dergelijke opeenstapeling van risicovol en incoherent gedrag kan dan ook niet in overeenstemming worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees.

Een verdere blijk van uw gebrek aan geloofwaardigheid werd gevonden in het feit dat u zo weinig navraag heeft gedaan naar de actualiteit van uw vervolgingsproblemen. Uit uw relaas blijkt immers dat u op bepaalde vlakken onaannemelijk weinig geïnformeerd bent over uw vervolgingsfeiten. Zo weet u niet met zekerheid concreet te zeggen waarvoor u eigenlijk officieel gezocht wordt; u stelt enkel dat het met die klachtenbrieven moet te maken hebben, de protestmars van 01/03/2008 of het feit dat u geen smeergeld betaald had (CGVS 2de gehoor dd 04/06/2010 p.10). Het zou overigens niet aannemelijk zijn dat u officieel beschuldigd wordt voor het niet betalen van smeergeld. Verder diende u op 16/08/2008 een klacht in tegen mensen die u ontvoerd zouden hebben en gaf hierbij zelfs de nummerplaat van de auto op. Niettemin weet u niets over het onderzoek; zelfs niet of de 2 mannen die u poogden te ontvoeren reeds opgepakt werden noch af ze nu tot de politie behoorden of tot een andere politieke partij (CGVS 2de gehoor dd 04/06/2010 p.16). In het licht van deze onwetendheid is des te onaannemelijker dat u zo weinig inspanningen heeft gedaan om hieromtrent meer te weten te komen, te meer het toch elementen bevatten die aan de kern van uw relaas raken. Zo verklaarde u niemand aangesproken te hebben om uit te zoeken waarvan u eigenlijk officieel beschuldigd wordt. Noch sprak u een advocaat of een NGO aan om dit voor u uit te zoeken. Verder kon verwacht worden dat iemand van uw partij – voor wie u beweerde zoveel te hebben gedaan- uitzoekt waarvoor u gezocht wordt. U poogde dit onaannemelijk gebrek aan initiatief om meer te weten te komen over uw vervolgingsproblemen te verklaren door te stellen dat u niemand in de problemen wenste te brengen (CGVS 2de gehoor dd 04/06/2010 p.12-13). Het feit dat u meer dan een jaar bij mensen onderdook, tijdens die periode onder meer nog ging werken en u nog aan manifestaties deelnam, wijst erop dat u bereid bent veel grotere risico's te nemen dan dat. Uw verklaring is bijgevolg niet afdoende te noemen.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u essentiële zaken van uw relaas onvoldoende materieel kunt ondersteunen. Zo heeft u geen enkel bewijs van de klachten die u zou neergelegd hebben bij de kiescommissies ondanks het feit dat die klachten geregistreerd werden. U stelde dat al de bewijsstukken hiervan bij het stafhoofd lagen. Niettemin heeft u geen enkele inspanning gedaan om deze te bekomen.

Tenslotte is het opmerkelijk dat enkel u en niet het stafhoofd problemen kende naar aanleiding van de ingediende klachten. U verklaarde dat u samen met hem de klacht indiende en dat hij boven u stond in de partij. Niettemin is het u dat ze zoeken en onder druk zetten, terwijl hij nog in Armenië zit en voorzover u weet geen problemen met de autoriteiten of politieke tegenstanders heeft (CGVS 2de gehoor 04/06/2010 p.10).

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er in uw hoofd geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden. De onvolledige kopieën van de paspoorten van u en uw vrouw, de geboorteaktes van u, uw vrouw en 2 kinderen, uw diploma's en puntenlijst van het middelbaar en hoger onderwijs, het getuigenschrift dat

u rechten kan studeren, uw rijbewijs, uw werkbadge, uw militair boekje, uw huwelijksakte en het diploma van uw vrouw bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen enkele informatie over uw asielmotieven. De 2 Armeense medische attesten bevestigen enkel dat u medische problemen heeft, maar geven geen enkele onderliggende oorzaak aan die direct aan de uw vervolgingsfeiten kan worden gelinkt. Het attest dat de ambulance van Yerevan u op 19/02/2008 kwam halen, geeft geen informatie over de onderliggende redenen waarom ze moesten uitrukken voor u. Het bezit dan ook niet de bewijskracht om de stelling te onderbouwen dat u toen door de politie en politieke tegenstanders in elkaar werd geslagen. De verklaring van buurtbewoners is een subjectieve bron die niet van de orde is uw relaas op substantiële wijze te ondersteunen. Verder stelt het enkel dat uw ramen gebroken werden wat op zichzelf zeer weinig informatief is. Dit ondergraaft dan ook verder de bewijskracht van het betreffende document. De ontslagbrief geeft enkel aan dat u uw werk verloor, maar geeft verder geen enkele informatie over de door u verklaarde asielmotieven. Het inschrijvingsbewijs voor uw kandidatuur in een kiescommissie en het attest dat u het recht geeft om als lid in een kiescommissie op te treden ondersteunen enkel dat u door de Armeense autoriteiten capabel werd geacht om in een kiescommissie te zetelen. De 2 voorgelegde DVD's kunnen op geen enkele wijze uw persoonlijk asielaas ondersteunen. U verklaarde immers zelf dat u er niet in voorkwam (CGVS 1ste gehoor dd 23/04/2010 p.7) De twee voorgelegde convocaties bevatten onvoldoende informatie om enige bewijskracht te hebben. Er staan zelfs geen beschuldigingen in, noch in welke hoedanigheid u opgeroepen werd. De 3 oproepingen van het gerecht geven enkel aan dat het gerecht een bereidheid toont om uw klacht te onderzoeken, maar is niet van die aard dat het uw asielmotieven kan ondersteunen. Integendeel, de klacht ondersteunt de these van de onwaarschijnlijkheid dat u door de overheden zou gezocht worden. U diende immers de klacht in terwijl u gezocht zou zijn. De mandaten voor deelname aan het partijcongres geven enkel aan dat u een betrokkenheid bij de partij heeft, maar zegt niets over de rol die u in de partij speelt noch zegt het iets over de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Aangezien het krantenartikel louter op uw eigen verklaringen en deze van een vriend van u gebaseerd is, heeft het niet de bewijskracht van een objectieve weergave van uw vervolgingsproblemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker werpt, nadat hij eerst een weergave geeft van de Belgische wetsbepalingen met betrekking tot de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, in een enig middel de schending op van de motiveringsverplichting zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij betoogt dat hij niet kan akkoord gaan met de motivering van de bestreden beslissing. Eerst en vooral, zo stelt hij, wordt er niet getwijfeld aan zijn identiteit, zijn herkomst, nationaliteit, en politieke activiteiten. Verder heeft hij talloze bewijzen voorgelegd met betrekking tot zijn vervolgingsproblemen. Zo legde hij onder andere bewijzen voor van het feit dat hij politiek actief is, van het feit dat hij deelnam aan de controle van het verkiezingsverloop, en van het vervoer door de ambulance. Voorts bracht hij de verklaring van buurtbewoners, twee convocaties, het bewijs van klachtneerlegging, drie oproepingen van het gerecht en een krantenartikel bij. Verzoeker kan het niet eens zijn met het feit dat de verwerende partij stelt dat verzoeker hiermee de vervolging niet objectief aantoon, en in tegendeel nog meer bijkomend bewijs dient voor te leggen. Er dient op te worden gewezen dat de verklaringen van verzoeker geen tegenstrijdigheden bevatten en dat de inhoud ervan overeenstemt met de bewijzen die hij voorlegde. Verzoeker verwijst naar het standpunt van het UNHCR betreffende de bewijsproblematiek. Het Commissariaat-generaal, zo stelt hij, bevestigt dat de problemen die hij aanhaalt met betrekking tot de verkiezingsfraude en de represailles die daarop volgden inderdaad correct zijn maar dat niemand meer vervolgd wordt, dat de situatie in Armenië afgekoeld is, dat verzoeker niet aantoon dat hij actueel vervolgd zou worden omwille van de verkiezingsproblematiek en dat er geen objectieve informatie aanwezig is die zou aantonen dat er thans wel nog vervolging zou bestaan ten opzichte van sommige actoren. Verzoeker kan het hiermee niet eens zijn. Hij heeft immers dvd's voorgelegd waaruit blijkt dat er thans wel nog problemen bestaan van vervolging in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal stelt. De argumentatie van de verwerende partij, met name dat ze geen bewijswaarde zouden hebben omdat verzoeker er niet in voorkomt, is ontzettend misleidend. Verzoeker weet uiteraard dat hij niet in deze dvd's voorkomt maar legde ze juist voor om aan te tonen

dat er actueel wel nog vervolgingsproblemen bestaan in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal beweert. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert om te stellen dat er actueel geen problemen zijn is dan ook foutief.

Verder doet verzoeker gelden dat het element 'gegronde vrees voor vervolging' uit de artikelen 1(A)2 van de Conventie van Genève en 48/3 van de vreemdelingenwet inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in de Conventie vermelde redenen bestaat, en dit in achtgenomen de bestaande toestand in het land van herkomst. Verzoeker toonde aan de hand van hetgeen hij vertelde en aan de hand van zijn bewijzen wel degelijk aan dat er thans nog vervolgingsproblemen bestaan in Armenië omwille van politieke denkbepelden en dus ook ten aanzien van hemzelf.

Verzoeker doet ook nog gelden dat het Commissariaat-generaal aanhaalt dat het feit dat hij legaal het grondgebied heeft verlaten een aanwijzing is van het feit dat hij geen problemen kent met de overheid, en verwijst naar de 'Guide des Procédures et Critères' uitgegeven door het UNHCR inzake de toepassing en interpretatie van de Conventie van Genève. Uit het feit legaal te zijn vertrokken kan niet besloten worden dat verzoeker geen vervolgingsproblemen kent in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing is derhalve niet draagkrachtig gemotiveerd. Verzoeker heeft voldoende aangetoond dat hij wel degelijk diende erkend te worden als vluchteling.

2.2. In fine van zijn verzoekschrift, wat betreft artikel 48/4 van de vreemdelingenwet betoogt verzoeker dat zijn problemen kaderen in de vervolgingsproblematiek in de zin van de Conventie van Genève zodat de subsidiaire bescherming hier niet van toepassing is. Verzoeker ontkent op die manier zelf de door hem aangevoerde schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals onder meer voorgeschreven door artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die uitdrukkelijk stelt niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.5. Elke asielzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming. De vrees van de asielzoeker moet gegrond zijn, het risico dat hij meent te lopen reëel.

2.6. Artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt dan ook dat rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake zijn asielaanvraag wordt genomen (zie ook RvS 26 september 2008, nr. 186.532). Determinerend bij het onderzoek van een asielaanvraag is immers of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn land van oorsprong.

2.7. In het licht van hetgeen voorafgaat is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing een determinerend weigeringsmotief bevat, meer bepaald het motief dat betrekking heeft op de vaststelling, na inzage van de stukken van het dossier, dat er voor personen met het profiel van verzoeker, met name een lid van een kiescommissie, geen actuele vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie. Voor zover verzoekers middelen betrekking hebben op de andere motieven van de bestreden beslissing, worden deze door de Raad als overtoollig beschouwd, zodat het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker dus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

2.8. In casu moet, samen met de verwerende partij in de bestreden beslissing, worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op het document *"Subject related briefing 'Armenië'. Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan"* (gedateerd 23 juni 2010, adm. doss. stuk 23). Uit dit document blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen op 19 juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. lid van de oppositie zonder leidinggevende functie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging.

2.9. Tegenover deze informatie doet verzoeker gelden dat uit de door hem voorgelegde dvd's blijkt dat er thans wel nog problemen bestaan van vervolging in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal stelt. Gelet op het feit dat hij evenwel erkent dat hij niet zelf op de beelden voorkomt, is de Raad van oordeel dat de verwerende partij kan worden gevolgd waar die stelt dat in de bestreden beslissing nooit werd gesteld dat er geen problemen zouden zijn in Armenië, doch dat voor personen met het profiel van verzoeker thans geen gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen en dit, zoals reeds gesteld, op grond van de informatie verstrekt door goedgeplaatste bronnen, zoals onder meer voorzitters van mensenrechtenorganisaties en oppositiepartijen. Verzoeker slaagt er derhalve niet in aan te tonen dat de dvd's zouden aantonen dat, in weerwil van deze informatie, in zijn hoofd een individuele vervolgingsvrees zou kunnen worden aangenomen. Waar hij, ten slotte, stelt dat hij genoeg bewijzen heeft voorgelegd van het feit dat hij zou voldoen aan de criteria om als vluchteling te worden erkend, stelt de Raad vast dat de door verzoeker voorgelegde stukken door de verwerende partij op genoegzame wijze werden besproken in de bestreden beslissing, en dat hij geen argumenten inbrengt tegen deze beoordeling, zodat deze onverminderd overeind blijft.

2.10. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het enig middel niet kan worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat de verwerende partij genoegzaam heeft kunnen besluiten dat geen actuele vrees, wat het determinerend motief uitmaakt, aanwezig is. Hieruit blijkt dat in hoofd van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, en, mede gelet op zijn eigen standpunt dienaangaande, evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS